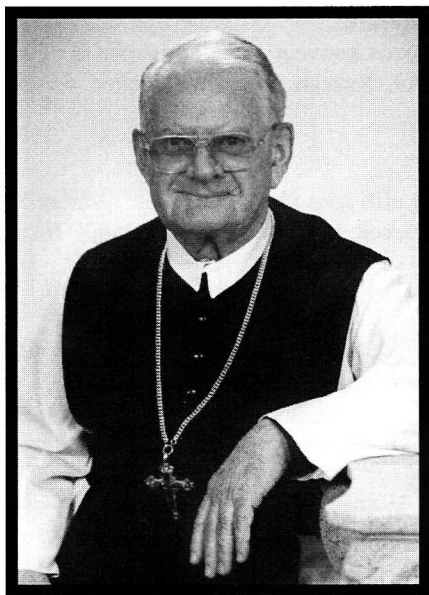

Elbúcsúztunk Polikárp főapátúrtól

Küzdelmes, sok szenvedéssel terhelt de szép eredményekkel teli évek után 2012. szeptember 17-én, életének 83 évében elhunyt Zakar Polikárp ny. zirci főapát. Munkássága saját rendjének életét, az egyházi tudományosságot, az Apostoli Szentszék működését és a magyar katolikus közösséget gazdagította. A generális apát tisztségét tíz éven át töltötte be és a feladatkörében ragyogó tanúbizonyságot adta kormányzati képességeinek, egy olyan időszakban, amikor a szerzetesélet és saját rendjének élete is nagy nehézségekkel küzdött a világ számos pontján. Nagylelkűen fáradozott azokért a magyar papokért is, akik Rómában éltek és tanultak. Módot talált, hogyan könnyítse meg a magyarországi papok lelkipásztori szolgálatát. 1989 után jelentős részt vállalt magyar hazája egyházi életének megújulásában. Magának a szerzetesi életnek a helyreállítása is óriási feladatnak bizonyult. Negyven év után össze kellett gyűjteni az atyákat, akik szétszórta és rejtve éltek, újra kellett kezdeni a noviciátust, szellemi és lelki hidat kellett verni az idős atyák és az új nemzedék között. Sokrétű tevékenységét hosszú éveken át súlyos betegségei ellenére optimizmussal, bizalommal végezte, mely csakis a keresztény hitből és a monasztikus szerzetesség lelkiségéből fakadhat.

Zakar Ferenc Polikárp 1930-ban született a jugoszláviai Ókérén. Tanulmányait a ciszterci rend gimnáziumában Baján végezte. 1948-ban lépett a rendbe és mint klerikus a rend feloszlatakor, 1950-ben többedmagával menekült Rómába a szerzetesi élet folytatására. A Szent Anzelm Pápai Egyetemen végezte tanulmányait, majd 1955-ben szentelték pappá. 1956-tól egyháztörténelmet tanult a Pápai Gergely Egyetemen, 1960 ősztől már a Pápai Szent Anzelm Egyetemen tanított, 1966-ban pedig rendes tanár lett. 1971-től a Pápai Szent Anzelm Egyetemen egyházjogot oktatott, 1978–85 között a teológiai kar dékáni posztját is betöltötte. Zakar Ferenc Polikárp 1985 szeptemberétől tíz éven át volt a ciszterci rend generális apátja. 1996-ban megválasztották a Zirci Apátság élére. 2000-ben az Apostoli Szentszék a zirci főapáti címet adományozta neki. 2002-ben újabb hat évre megerősítették apáti hivatalában. Megbízása lejártá után, 2008. február 16-ától a Zirci Ciszterci Apátság adminisztrátora lett 2010. december 20-ig. 2011-ben a Magyar Köztársasági Érdemrend Középkereszt a csillaggal polgári tagozata kitüntetéssel kapta a római és itáliai magyar közösség lelki egységének megőrzésében végzett tevékenységéért, a magyar szellemi értékek hiteles képviselőségéért és széles körű terjesztéséért, egyház és közösségszervező munkásságáért, valamint nemzetközileg is elismert tudományos életművéért.

A zirci bazilika hajójában szeptember 24-én, a rend zirci kongregációjának tagjai, előljárói, a Magyar Katolikus Egyház főpásztorai, papjai és a hívek közösségében ünnepélyes gyászszertartás keretében helyezték örök nyugalomra.

A szertartást Erdő Péter bíboros, esztergom-budapesti érsek vezette. Búcsúztató szentbeszédében a szentmise olvasmányai alapján a keresztény ember életének és halálának titkáról elmélkedett. Szent Pál apostolnak a Timóteushoz írott második levelét idézte, amelynek sorai: „Ha vele meghalunk, vele élni fogunk, ha vele tűrünk, majd vele együtt uralkodunk” – a keleti egyház liturgiájában az Eucharisztia legszentebb pillanataira készülve csendülnek fel – fogalmazott a főpásztor. ... Talán mi élők a hétköznapiakban keveset gondolunk ennek a tömör mondatnak a radikális értelmére, pedig ezt kellene elmondanunk ma minden embernek, minden kortársunknak.

Ebben a hitben élt Polikárp főapát úr is – hangsúlyozta Erdő Péter bíboros, majd röviden végigkísérte, felidézte életének főbb állomásait.

Végül szólt arról, hogy életének utolsó éveiben Zakar Ferenc Polikárp sok fizikai betegségtől szenvedve is, két bottal közlekedve is kitartóan dolgozott, professzorként részt vett a Pázmány Péter Katolikus Egyetem munkájában. Utolsó napjaiban is dolgozott Richelieu bíborosról szóló nagy tudományos munkáján. Szünetében Krisztushoz kapcsolódott – zárta búcsúztató beszédét a bíboros.

Egy atya halála, fiaiból a hála érzéseit hívja elő – mondta Mauro-Giuseppe Lepori generális apát a szentmiseáldozat bemutatása után mondott búcsúbeszédében. Zakar Polikárp a ciszterci rend egyik atyja volt. Munkássága alatt olyan dokumentumok születtek és intézkedések léptek életbe, amelyek hatással voltak és továbbra is hatással vannak a rend életére, nem csak a kánonjog terén. Éltének drámai története, rendkívüli intelligenciája, a mód, ahogy a problémákkal szembenézett, ahogyan kapcsolatait kezelte és felelősségét megélte, gyakran paradox érzést keltett az emberekben. Polikárp apát senkivel szemben sem volt közömbös. Néha a két véglet, a barátságosság és a nagy ember szigorúságával együtt járó keménység nyilvánult meg kapcsolataiban. Adottságai, képességei kiemelték a közösségből, ugyanakkor előbukkant benne újra és újra a gyermek, aki sebzett és szeretetre szomjas. A betegséget is a nagy ember és a gyermek ellentétével élte meg.

A gyászszertartáson jelen voltak a ciszterci iskolák – így az egri Gárdonyi Géza gimnázium – küldöttei, továbbá a Ciszterci Diákszövetség képviselői is.